

בס"ד כא' טבת ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 16: 25
צאת השבת - 17: 17
רבנו תם - 17: 47
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 943
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
זיווג הגון, הצלחה, זרע קודש בר קיימא,
ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טלפון המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

כפס"דין: "דברי ידמיון"
(ירמיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלת

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת שמות

לא לשכוח כל שבת שניים בקרא ואחד דרגום

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

מ"זה בידך..."

חז"ל אומרים שהמטה של משה שקל 40 סאה והיה מיהלום הנקרא סנפירינון, ואומר בעל הטורים שזה מרומז בפסוק "מ-זה בידך", מי גימטריה 40 סאה "זה בידך".

"ולא עשוי כאשר דיבר אליהן מלך מצרים..."
יש לדחות ציווי מלך בשר ודם, וכן כל שליט, מפני ציווי ה' שהוא אחד יחיד ומיוחד.

"אל מקום הכנעני והחתי..."
יש לשאוף להגיע לארץ ישראל, והארץ לא שייכת לאף עם זולת ישראל, שהרי העמים הזרים רק ישבו בה כזרים (מקום הכנעני, לא 'ארץ הכנעני'), ולא כבעלי המקום.

"כי כבד פה וכבד לשון אנכי"
על טענה זו ענה לו ה' למשה: "אהרון אחיך הוא יהיה לך לפה..." מדוע לא ביקש משה מה' שירפא אותו? אלא משה רבנו לא רצה לשכוח את הנס הגדול שעשה לו בילדותו, עת שעמד לפני פרעה והוריד לו את הכתר, כדי לבחון את כוונתו, הניחו לפני משה זהב וגחלים לראות מה יבחר (=וע"י זה ידעו כוונתו) ביקש משה ליטול זהב, בא מלאך ודחפו לגחלים.

"איש מצרי הצילנו"
מה שעושים אין עושים אלא לעצמם, חז"ל אומרים בשעה שמשה הוריד הכתר מפרעה אמר בלעם שצריך להורגו, ויתרו אמר שצריך לנסותו עם הגחלים, אם כן הציל יתרו את משה, וכן משה הציל אחר כך את בנותיו ליד הבאר.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים
אִין אָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם וְחָצִי תְּאֻתּוֹ בְּיָדוֹ =
שְׂאִיפוֹתָיו שֶׁל אָדָם רַבּוֹת בְּהַרְבֵּה מִמָּה שְׂיוֹכֵל
לְהַשִּׁיג בְּחַיִּיו.

דוגמה: לַמְּרוֹת הַזְּכִיָּה בְּכֶסֶף סָרַב הָאִישׁ לְפָרוֹעַ אֶת חוּבוֹ לְבַעַל הַחֲנוּת. מִסְתַּבֵּר שְׂאִין אָדָם יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם וְחָצִי תְּאֻתּוֹ בְּיָדוֹ.

מקור: תְּרַגּוּם מֵאַרְמִית: מִי שֵׁישׁ לוֹ מֵאָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם מְאֻתִּים, וְמִי שֵׁישׁ לוֹ מְאֻתִּים, רוּצָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת [קוֹהֶלֶת רַבָּה, א]. (ניבונכו)

מֵעֵינֵי הַפְּרָשָׁה:

- ← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
- ← הולדת משה ולקירתו לבית פרעה.
- ← משה במדיין ונישואיו לציפורה.
- ← ה' מתגלה למשה בסנה.
- ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

"את יעקב איש ובייתו באו..."

אמנם יש לכבד את ההורים, אך לא צריך לצורך כך לטשטש את הצביון של המשפחה הקרובה, דהיינו אשתך וילדיך. כל בני יעקב באו אתו, אך שמרו על צביון 'איש ובייתו'.

"את פתום ואת רעמסס"

למה נקרא פתום? מלשון פי תהום, רעמסס? מלשון רע-מסס, שפרעה רצה לשבור את רוחם של ישראל ונתן להם לעבוד במקום ששוקעים הבניינים כדי שלא יהיה להם סיפוק בעבודתם.

"פרו ורבו וימלאו את הארץ..."

יש מסבירים שבדרך כלל כתוב "פרו ורבו" ביחד וכאן הפסיק פרו וישרצו וירבו, מכאן ראייה שהריבוי היה שלא כדרך הטבע. (הרה"ג ר' חיים י. יעקובזון זצ"ל)
"ותקרא לו משה..."
למשה היו 10 שמות, כמו שכתוב במחזור בפיט של שמחת תורה. א. משה, ב. נתנאל, ג. שמעיה, ד. אבי סוכו, ה. אבי זנוח, ו. חבר, ז. יקותיאל, ח. טוביה, ט. ירד, י. אביגדור, ובכל זאת נקרא "משה", כדי להודיע את גודל הנס שבתיה בת פרעה בעצמה הצילתו ועשתה חסד גדול עם משה, לכן התורה מדגישה את השם משה לשבח את העושים חסד עם בני ישראל.

"ותחייך את הילדים"

חז"ל אומרים אפילו אלו שלא היו יכולים לחיות היו מתפללים עליהם שפרה ופועה ונשארו בחיים, וזה הפירוש "ותחייך את הילדים".

"איש מצרי הצילנו"

בנות יתרו אמרו לאביהם "איש מצרי הצילנו" ואמר להם "ואיני", פירוש כדי לקרוא לו. ויש מפרשים שיתרו התפעל ואמר איך יתכן שאיש מצרי יציל לזולתו, אני רוצה לראות איך נראה מצרי שעושה חסד. (מעש"ת).

הסירו מכתול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

בניד כשתילי זתיים - חינוך

"ואת המטה הזה תיקח בידך אשר תעשה בו את האותות האלה" - התורה כדי להמחיש את היחס בין הילדים להורים אומרת "למטה אבותיו" הילדים הם המטה שאצל האב. ה' אומר למשה: "ואת המטה הזה תיקח בידך", אם אתה לוקח את הילד יד ביד אז יקויים בך: "אשר תעשה בו את האותות האלה" תראה ניסים ונפלאות... אך אם תשליך את המטה (לא תתייחס לילד) הוא יהפוך "לנחש..."
ומה הפתרון להחזיר אותו למוטב!!
"אחוז בזנבו" - בוא אליו בדברים החשובים לו (ולא לך) משחקים, טיולים בדברים שהוא אוהב לעשות, תתחבר אליו משם, למרות שהם זנב... ומשם תאחז וכך תצליח להחזירו למוטב...
יש להשקיע במעטפת חיצונית כביכול, בכזאת שמדברת לרמת הילדים. הדבר הזה בא לידי ביטוי בעוד תחומים, מלבד החינוך, שכאשר מעוניינים ליצור אוריה מסוימת, צריך להצית אותה, וההצתה לפעמים יכולה להיות באמצעות דברים חיצוניים.

"בני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאוד מאוד" שילדו ששה בכרס אחד. [רש"י] מנין שילדו ששה בכרס אחד? כותב בעל ההפלאה בספרו "פנים יפות", שחז"ל למדו את זה מהלשונות הכפולים שכתובים כאן, "פרו וישרצו וירבו ויעצמו" הרי ארבעה, "במאוד מאוד" הרי ששה. ובספר "דבק טוב" לרבנו יוסף חיים מבגדד, הסביר: שבוע העבודה במצרים היה ששה ימים, כך סודר על ידי משה רבנו בהיותו בבית פרעה. וכתוב במפורש "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ", שאם יענו אותו ששה ימים, אז יהיה להם ששה ילדים בכרס אחד. יש מחלוקת אם ילדו ששה בכרס אחד, או שישים. רמזי יפה לזה, "**פרו בנינו בקרבן**". אם נצרף את שלושת ה' מתחילת המילה, נקבל **שש**. ואם נצרף את ה' מסופי האותיות נקבל **שישים**.
מפרשים כבר עמדו על כך שהביטוי "וישרצו" בוודאי מרמז על כך שבני ישראל במצרים לא התרבו ריבוי טבעי רגיל של בני אדם אלא ריבוי של חרקים או ארנבות. וראוי לציין שהפועל "שרץ" מורה אך ורק על חיות קטנות כגון צפרדעים.

כל הישועות והברכות
למאור ושירון ביטון הייו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לעיני **ליאור** בן דינה ז"ל

סרכה והצלה
לאלי ועליה מוסאי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה.

סרכה והצלה
ליוסף ואסתר אהרניי שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו משאלות ליבם לטובה

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

סרכות ואחוזים
למאוראכ ושיילת מוסאי לרגל הולדת הבת יהי רצון שתגדל כאמותנו, שרה רבקה חרה ורחל, ותזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה. וברכה והצלחה **לאברהם וגיילה מוסאי** ליחצק וסמדר גד שירונו נחת מיוצאי חלציהם

סרכה והצלה
למשה וזנה דוידי שיתברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה וברכה לילדיהם

ברכות מאליפות לידונו
משה ומזל כהן הייו זכות המצווה והסיוע לזיוכי הריבם, תעמד להם ולמשפחתם להתברך בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה והצלחה לילדיהם יתגשמו כל משאלות ליבם. **וברכה לדור ואביטל כהן שיזכו לזיע קודש במהרה וזיווג הגון לילדיהם**

כל הישועות והברכות
למשה ואילנה שאואט הייו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה וזיווג לכל ילדיהם ולהבדיל לעיני בת גולשן ז"ל

לעיני הצנוע והענו **שלום עובדיה** בן כמיסה ז"ל כמי טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנוע והענו **ליאור ביטון** בן דינה ואליהו ז"ל ביום ראשון כ"ב טבת פקידת שנתו 15:30 - בבית העלמין 16:15 - מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "אחוות ישראל" יבנה הירוקה

סרכה והצלה
לניסים וטובה לזריה שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל ילדיהם שיתגשמו כל משאלותם לטובה ובזכר לדורו וקרן

רפואה שלימה
לאליה דוידי בן ציפורה וציון הייו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושי"ה גדינו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויצליח בלימודיו

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :

שלמה לארי בן מרים הייו משה נאמן בן מרים הייו אברהם נאמן בן מרים הייו ישראל פריג רפאל בן מרים הייו באבאי באבאי בן מורווי הייו מרדכי עמרני בן רבקה הייו יהונתן אריאלי בן שרה הייו שבתי מוסאי בן נהיית הייו משה בן סרוור הייו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרני בן פושנה ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל

אברהם-יגל בן רעות הייו ניסים דוידי בן שרה הייו עילאי-חי דורון בן אריאלה-מזל הייו יעקב בנאי בן יפה הייו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הויני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גוריגיה מנב"ת הדויה חיה בת אסתר מנב"ת

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

השחלת שרוכים בנעל בשבת

שאלה : שרוך שנשטמ מהנעל בשבת, האם מותר לחזור ולהשחיל אותו בנעל, או שיש בדבר איסור?

תשובה : מרן בשלחן ערוך (סימן שיז סעיף ב) כתב בזו הלשון: נשטמו לו רצועות מנעל וסנדל, מותר להחזיר הרצועות למקומן. כלומר, אם הרצועות היו מושחלות כבר בנעליים, ואחר כך נשטמו, מותר לחזור ולהשחיל בשבת, ואין בזה איסור כלל, לא מצד קושר, ולא מצד תופר, ולא מצד "מתקן מנא", כלומר "מתקן כלי".

ואמנם, כתב המשנה ברורה, שאם מדובר בנעליים חדשות, אסור להשחיל בתוכן את השרוכים בשבת, משום שיש בדבר איסור מצד "מתקן מנא", כלומר, תיקון וגמר מלאכת הנעליים, שעל ידי השחלת השרוכין, הן נעשות ראויות לשימוש.

אולם יש מפורסקי זמנינו שכתבו להקל בדבר בנעליים המצויות כיום. משום שבנעליים שלנו, רגילות היא שיש מן טבעת בזל סביב הנקבים שבתוכם משחילים את השרוכים, ובקלות ניתן להשחיל את השרוך, בלי שום טורח, ולכן לא שייך לאסור בזה משום צד. והאריך בזה הגאון בעל ספר בצל החכמה, ואחיו בעל ספר באר משה, והביאו שכך הורה אביהם הגאון ז"ל להקל בזה.

ולהלכה כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שיש להקל בדבר בפשיטות בנעליים ישנות דוקא, אבל בנעליים חדשות, אין להשחיל את השרוך בנקבים, משום שהדבר דומה לתיקון כלי. ומכל מקום מאחר ורבים מיקלים בזה, סיים שהמיקל כדבריהם, יש לו על מה שיסמוך.

ולסיכום : שרוך שנשטמ מהנעל בשבת, מותר לחזור ולהשחילו בנעל. ואפילו אם השרוך חדש, יש להקל בזה. אבל אם הנעליים חדשות, ולא הושחל בהן השרוך מעולם, יש מחמירים שלא להשחיל את השרוך בשבת. ויש להזהר להשחיל את השרוכים לפני שבת. והמיקלים בזה, להשחיל אף בשבת במקום צורך, יש להם על מה שיסמכו.

שאלה : האם זעתר הוא סגולה נגד עין הרע? האם יש מקור רציני לכך?

תשובה : הזעתר שנקרא בלשון רבותינו "אזוב", אינו סגולה נגד עין הרע, אלא תועלת לעניינים אחרים. כמו שכתב רבי משה זכות בפירושו על הזוהר (הובא במדבר קדמות מערכת הא'), שמי שהולך ויש עליו אזוב, לא יזיק לו כישוף. ורבינו הארי"י אמר שיהיה האזוב תמיד על השלחן.

שאלה : אם נכנסה בשבת ציפור לבית, האם מותר לסגור את החלון מחמת הקור?

תשובה : סגירת החלון, כאשר יש בבית ציפור, היא איסור צידה בשבת. אך אין כאן איסור צידה מן התורה, משום שבבית עדיין קשה לתפוס את הציפור, ולכן אין כאן איסור צידה אלא מדרבנן.

ואם סוגר את החלון, אך אין כוונתו לצוד את הציפור, אלא להגן מפני הקור, הרי יש כאן איסור דרבנן, שמוגדר "פסיק רישיה", (כי סגירת החלון נעשית לתכלית אחרת, ולא לשם צידה, והצידה נעשית בדרך אגב), ולכן מאחר ומדובר באיסור דרבנן שהוא אינו מתכוין אליו כלל, מותר לעשות כן בשבת, כל שאינו מתכוין לצוד את הציפור. (חזון עובדיה שבת, חלק ה עמוד 65).

מבל מלמד" השכלתי

"דן ונתתלי" ג'ד ואשר" (א' - ד')

כתב בספר "קרבן העניי", לא מצאנו אצל כל השבטים ו' החיבור שכתבו את השם השני באמצע הפסוק, רק אצל נפתלי. ונראה לומר, שמספר אותיות ומות השבטים כמו שכתובים כאן, עולה ארבעים ושמונה, ועם הו' שלנפתלי ארבעים ותשע. ואפשר, שזה מרמז שאפילו אם היו שקועים במצרים במ"ט שערי טומאה, זכות השבטים הועילה להם להוציא אותם. ולמה הוסיפו ו' דווקא בנפתלי? כי בפרשת במדבר כתוב בכל השבטים "לבניי" חוץ מנפתלי שכתוב "בניי", לכן הוסיפו כאן הו' לנפתלי.

"הבה נתחכמה לו" (א' - י')

למי ביקשו המצרים להתחכם? מצינו בזה שלושה פירושים בדברי חז"ל :
א'. התחכמו לעם ישראל.

ב'. התחכמו למושעים של ישראל. מדוע? פרעה חלם בלילה חלום, ובו ראה מאזניים ענקיות. בכף אחת של המאזניים כל ארץ מצרים, ובכף השנייה טלה, והטלה שוקל יותר מכל ארץ מצרים. פרעה קם בבוקר ושואל את החרטומים על פתרון החלום, אמרו לו, יקום מנהיג לעם ישראל, ויהרוס את כל ארץ מצרים. לכן החליטו להתחכם למושעים של ישראל ע"י גזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו".

ג'. "נתחכמה לו" לקדוש ברוך הוא. איך אפשר להתחכם עם הקב"ה? התשובה: המצרים הרי ידעו שהקב"ה משלם מידה כנגד מידה, וא"כ אמרו, הבה נבדוק באיזה אופן הוא איננו יכול לשלם לנו מידה כנגד מידה. בדקו ומצאו שהקב"ה הבטיח שלא להביא מבול לעולם. אמרו, בוא ונתחכם לו, נטביע את מושיעם של ישראל במים, ואז הקב"ה לא יוכל להתנקם בנו, כי הבטיח שלא להביא מבול [שמות רבא א' ט']. אבל הקב"ה הוא הסתדר איתם גם כך, כי הוא לא הביא את המבול אליהם, אלא אותם למבול, הטביעם בים סוף.

הגמרא במסכת סוטה [י"א]. אומרת, שלושה היו באותה עצה, בלעם ואיוב ויתרו. בלעם שיעץ, נהרג. איוב ששתק, נידון בייסורים. יתרו שברת, זכו מבני בניו שיישבו בלשכת הגזית.

יש כלל שהקב"ה מנהיג את העולם בדרך של מידה כנגד מידה. גם עונשו של בלעם ושכרו של יתרו היו מידה כנגד מידה. בלעם שיעץ שיהרג את ילדי ישראל וישליכום לנהר, לכן נענש ונידון למיתתו. יתרו שהיה עשיר מופלג, וכל חוקי מצרים היו על פיו, וישב בכבודו של עולם, וכיון שוויתר על הכל וברח, זכה לכבוד גדול שישבו מבני בניו בלשכת הגזית.

שכרה של התגברות

מספר בעל המעשה: אני אברך ירושלמי, נשוי שנתיים ואב לתינוקת. מיד אחרי הנישואין קיבלה אשתי עבודה במשרד רציני. אחת מקרובותיה נאלצה לעזוב וזו הצליחה לשכנע את הבוס שיש לה מחלפה מתאימה וכך מבלי לבדוק את כישוריה, היא החלה לעבוד כמזכירה זוטרתית. שמחנו מאד, שכן המלגה הצנומה שלי, פלוס משכורתה הסבירה, הותירו לנו מרווח מחיה לא רע בכלל. כעבור כמה שבועות נתבררנו כי משפחתנו תתרחב, והודינו לקב"ה על הארת הפנים שלו. אלא שהשמחה לא נמשכה יותר מחמישה חודשים. אשתי קבלה בצהרי יום קיצי אחד מכתב פיטורין, מנומס ולקוני למדי 'אנו מודיעים לך על סיום עבודתך במשרדנו, ומאחלים לך הצלחה בהמשך דרכך. קיבלנו זעזוע והלם לא קלים מכמה סיבות: א. הפיטורין באו בהפתעה גמורה, שכן הבוס היה מרוצה ממנה. ב. הפיטורין בוצעו יומיים לפני התאריך שממנו אסור לפטר אשה שעתידה ללדת.

ג. חמישה תלושי משכורת אינם מזכים את העובדת המפוטרת בכספי חופשת הלידה, שהיא בגובה ממוצע של שלוש משכורות אחרונות. ד. הסיכויים שלה למצוא עבודה במצב הזה שאפו לאפס. אודה ולא אבוש, רתחתי מזעם על הבוס חסר הלב, רצייתי לנסוע למשרדו ולהשמיע כלפיו כמה משפטים נוקבים כמו 'יש דין ויש דיין', אבל אשתי עצרה בעדי מלפעול כלפיו ומלשוחח עמו בטלפון. ממש אשת אמונה, לדבריה 'אם אנחנו מאמינים שפרנסה באה משמים, אם אנחנו מאמינים שהכל לטובה, אז מדוע בשעת נסיון כל התיאוריה הזו מתנפצת... מדוע לכעוס? מדוע להקפיד? הפיטורין נעשו כחוק, והקב"ה מעמידנו במצב בו אנו אמורים להתחזק באמונה, ולא לאבד עשתונות. היא באמת אשה גדולה, אבל אני לא הייתי רגוע. הרגשתי צורך לפעול... לקרוא אותו לסדר. עברנו ימים קשים מאד. כלתה פרוטה מן הכיס, בקושי שילמתי חשמל ומים, לא היה לי מהיכן לשלם שכירות, ולפנינו עוד חודשים רבים על אבטלה כפויה. אבל הבלגנו והבלגנו, אבל בראשי עלו רעיונות איך לזעזע את הבוס. בשעה טובה זכינו לתינוקת מקסימה מתנת שמים. בשבת שאחרי קריאת שמה של הילדה, הייתי אמור לשלם שכירות... וכסף מניין? ניגשנו אשתי ואני למוסד לביטוח לאומי כדי לברר אולי בכל זאת מגיעים לנו כמה פרוטות, למרות הכל. הפקידה הקשוחה הביטה בחמשת התלושים והפטירה צוננת: 'את לא זכאית לדמי חופשת לידה... זה ברור לך?' שתקנו.

לפתע החלה הפקידה לדפדף, ומבטה הקשוח החל להתעדן. 'אני רואה פה שקיבלת עוד שלושה תלושים על סך שמונים שקל לחודש, כשהיית נערה בת שבע עשרה, תלושיים אלה מצטרפים לתלושיים החדשים' עדכנה הפקידה ואת זכאית לדמי הלידה... היא המשיכה לדפדף ואמרה עוד משפט משמח 'כמו כן את זכאית לקבל חודשיים של דמי אבטלה'. וואוו, הכסף הזה כיסה את ההלוואות שלקחתי לשכירות ועוד, ואף נותרו לנו כמה שקלים ביד, נס! אבל הסיפור לא נגמר, כעבור חודשיים ראינו מודעה שמחפשים מזכירה בכירה למשרד גדול ומפורסם בתנאי עסקה מצוינים.

"תנסי" הצעתי לאשתי. "אין סיכוי, הם מחפשים מישהי עם נסיון". תכל'ס יומיים אח"כ היא ניגשה לראיון עבודה, עשיתי השתדלות והפעלתי המון קשרים וידידים כדי שהיא תצליח להתקבל לעבודה, לפחות חמש עשרה נשים נוספות בעלות נסיון רואיינו באותו יום. בשעת לילה קיבלנו טלפון מהבוסית של המשרד הגדול 'התקבלת לעבודה, מחר בעשר חתימת חוזה'. אחרי חתימת החוזה המאד מכובד, שכלל משכורת מצוינת עם ביטוח מנהלים ועוד הטבות, שאלה אשתי בסקרנות מרובה: 'אשמח לדעת מה הסיבה שזכיתי לתפקיד המכובד', בליבה היא חשבה שאחד מקרובינו שהכיר את בעלי המשרד פעל בנידון. הבוסית השיבה לה: 'חשבתי שאת יודעת... הבוס הקודם שלך הוא משרד הנותן שירותים למשרדנו, והוא... הוא המליץ עליך בחום רב, סיפר על מסירותך ועל כשרונך והבטיח לי שנרווה ממך רק נחת למרות שאת צעירה וקצת חסרת נסיון... ואני מאמינה לכל מילה שלו... הוא הספק הכי אמין ורציני שלנו, סיכמה הבוסית. נו... רואים כאן מה גדולה זכות ההבלגה, הרי יכולתי להתפוצץ על הבוס הקודם, אך הבלגתי. והרווחתי בגדול במשרה מצוינת לאשתי, במקום צנוע וזהו שכרה של התגברות. (האמנתי ואדברה)

"ותפתח ותראוהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה" (ב, ו)

סיפור הצלתו של משה רבנו בידי בת פרעה שימש את רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל באחת מנסיעותיו לאמריקה, כדי לאסוף כסף לטובת הישיבה. היה זה באחד המקומות בהם הזהיר אותו הגבאי לפני שעלה לדרוש, כי הקהל במקום זה לא התברך ברמת משכל גבוהה מדי, וכי טוב יעשה אם ינמך ככל יכלתו את רמת הדרשה. פתח, אפוא, הרב את פיו ואמר: קהל נכבד, ודאי מכירים אתם את סיפור הצלתו של משה רבנו. הוא היה בתיבה בתוך הסוף, ובכה בכי נורא, עד שבת פרעה שירדה לרחוץ, שמעה את קולו, ראתה אותו והצילה אותו. בת פרעה - המשיך הרב - לא ידעה שהיא מצילה את משה רבינו! תארו לעצמכם, כמה גדולה היתה שמחתה לו ידעה, שהיא מצילה את משה רבנו בכבודו ובעצמו!

כל אחד שתורם לישיבה - קרא הרב ברגש - אינו יודע איזה אדם גדול יצא מן הישיבה הזו? מי יודע, אולי התרומה שכלל תגרום שיצא מן הישיבה מישהו כדוגמת ה"חפץ חיים"?! כדאי אם כן, לכל אחד ואחד לתרום כפי יכלתו! מיד בסיום דברנו נערכה בין הקהל מגבית. כשסיים הרב לגבות את התרומות יצא מבית הכנסת. רק כעת הזדמן לו להבין, באפן בלתי אמצעי, מהי באמת, רמת ההבנה של הקהל: אב ובנו צעדו בסמוך אליו, ומבלי להתכוון שמע הרב את שיחתם המעניינת: הבן הצביע על הרב ושאל את אביו: "אבא, זה הוא, מי שהיה שם בתוך התיבה?". ודאי, השיב האב, "והוא נצל משם?", המשיך הבן. "כן", אמר האב "אם כן, מגיע לו עשרה דולרים לפחות..."